

и умствено, и словесно, и писмено, тогава вече можете да обрнете тоя законъ на аритметическо правило.

Задатки повече-то трѣбва да ся зимать отъ свѣта, що обыкаля дѣца-та: нека тыи измѣрять всичкѣ-тѣ си училищнѣ стаѣ, всичкы-ты столове, врата и прозорци, нека прѣброють страници-ты на всичкы-ты си книги и букваркы; нека прѣчетѣть години-ты си, да прѣброють недѣли-ты, дни-ты и и часове-ты до праздници-ты и др. т.

Задаткы-ты, то ся знае, трѣбва да ся наголъмяватъ малко по малко, нѣ никога не трѣбва да си губяты практическый, наглядный характеръ. Отпослѣ тыя задаткы могѣть да бѣдѣть прѣви уроци въ домакынство-то и въ политическѣ-тѣ икономиѣ. Така запр., нека дѣте-то прѣсмѣтне право, колко му е станѣла дрѣха-та, сир. колко е купено сукно-то, колко е дадено за шевъ и т. н.; не трѣбва да ся прѣсмѣта на посокѣ, нѣ колкото може близо до сѣщѣ-тѣ му цѣнѣ.

За да може да ся въсползува учитель-тѣ отъ аритметическы-ты задаткы, та да докара дѣца-та да разумѣять економическѣ-тѣ дѣятелность, той запр. нека прѣсмѣтне съ ученици-ты, колко струва хлѣбъ-тѣ, що сѣ изѣли дѣца-та утринъ-тѣ, и отщо чини толкова. Това е най-занимателный урокъ и още най-полезный: дѣца-та намирать не само колко чини хлѣбъ-тѣ, нѣ и ся познавать съ всичкы-ты лица, кои-то имѣть прѣсть въ хлѣба; дѣца-та щѣть научять, колко ся купува жито-то, колко зима воденичярь-тѣ уемъ за млѣне, колко зима пекаръ-тѣ за печеню и защо зима толкова и т. н.